

чегъ и украси златомъ ꙗкоже вниде въ него въ свои монастырь, создани ѿ него во имя ево, и ковчегъ сꙋмоушъ недвижимъ естъ. И пакы во снѣ живи сѧ цр҃ь: не отнесеши мѧ ѿсѣдѣ.

И на стѣне воставъ цр҃ь и созда тѣмъ шеитекъ прекраснъ во имя ст҃аго Прохора, шестъ ево и положи цр҃ь ст҃аго шестъ сꙋмоушъ въ церковь, и положи ево въ десней страни шестъ, идеже и малиа церковь естъ. И абие истече миръ ѿ ст҃аго и наполниша всѧ сосѣди цр҃ковниа, исцеление подастъ слепимъ прозрение, хромимъ хождение, недвижимимъ здравие. Тогаи цр҃ь возрадова сѧ радостно неизреченою и абие постави цр҃ь Дивгенъ игѣмена и ꙗкономи и еромонаси и монаси; и постави цр҃ь метохи на препитание доволно. И поиде въ Цариградъ со благодарениемъ, що се сподоби дара такового.

И тако да сподобимъ сѧ и ми исцеление дѣши спасение и телесное здравие аминъ. **В** дивное чѣдо, и до днесъ источаетъ миръ ѿ гробнице ст҃аго и исцѣление подаетъ всемъ приходѣщимъ въ рою на поклонение ко светей гробнице ево. Бѣже нашемоу слава во веки аминъ.

XLVI

Житие на св. Якима Осоговски

Св. Якимъ, основательтъ на Осоговския или Саранданпорски монастырь, е живѣлъ презъ края на XI и началото на XII вѣкъ. Къмъ това време ни упжтватъ веститъ въ св. Якимовото житие. Най-стариятъ менъ известенъ преписъ на св. Якимовата служба е отъ XIII в., въ миней за юлий и августъ, български изводъ, въ Софийската Нар. библиотека, № 113, листъ 82 и сл. Подъ 16 августъ тамъ четемъ: **агоу . 21 . ꙗкѣнне оуброу . спашиего іс хъ и мѣнка Днѣмнда . и прѣпѣнаго ѡца Іоакѣма Саранданорѣскаго .** Ето три стиха отъ службата:

Въ свѣтъ неизрѣченъмъ . съ беспатнымъ аны прѣстожъ .
вгогласе оуе Іоакѣме . не прѣзри мене гнаща въ лѣностъ .
на твоеа прѣутѣжъ млтвжъ за ны сътвори въвеномоу боу
помлоувати ны: —

Бгопржтень плодъ изъ неплоднѣмъ ложеснѣмъ . поустыни
Осоговскѣмъ прозаве намъ многоплодство . врытны испль-